

Het Sliedrechts dialect (287) publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

"N BRIEF VAN 'N LEZER

Van 'n lezer die vroeger ievers anders weunde, kreges me 'n brief, die we voor 't grôôtste dêel bekant hêelemael over kenne neme, wà me dan ok doen. Hij schrijft 't al aerdig in 't Slierechs en hier laete me 't dan volge.

Sunt 'k weer in Slierecht bin komme weune, ving 'k 't puntgaef om die stuksies in 't Slierechs dialect te leze. Veraal as 't gaot over vroeger, over die honderde steuntrekkers en zô. Wad 'n aaremoei toe vergeleke mè nou! Zô zat 'k gistere 't stuksie 268 te leze en schoot in de lach bij 't woord knijnehokke. "Wà zit jij te grinneke", zee m'n vrouw. "Bel" zee 'k, "mò je hore, dat knijnehokke doe me trugdenke aan de crisistijd toe we nog in A. weunde." "Nou", zee ze, "schrijft 't dan 's op voor de Maarwebode." Ik zee: "Maaid, dat kon 'k wel 's doen. Die Slierechse zouwe wel 's kenne denke, dat 'r ievers anders gêên aaremoei geleeje wier.

Duive en drank

Je zou zegge, wat hebbe duive nou mè drank te maoke? Nou, dat zè 'k ie zegge. Hoe die man aai'lijk hiettende weet 'k nie meer, mor we noemden 'm Aoi d'n Drol. Op 'n dag had Aoi 'm flink om, hij was zôgezeed stomdronke, teut, in de lorem, kortom, hij was laovelôds. En zô komt ie thuis aangewaggeld. Hij lôopt d'n tuin in naer z'n duivehok en wà denk ie? Hij gaot tekeer as 'n dregonder, raoze, schelde, en tiere, zô aarg, dat de bure aan kwamme lôpe. "Wat is t'r Aoi?" "Bel", zee Aoi, "zie je dat dan niet? Aalemael vreemde duive i m'n hok! Vruit, d'ruit, krenge, opgerot!" Wat was t'r nou an de hand? Bel, hij zag ze dubbeld en doch, dat 'r aamel vreemde duive in z'n hok zatte.

Knijne

Diezelfden Aoi fokte ok knijne. Z'n trots was 'n Vlaomse reus, die die van plan was met de korsemus te slachte. Mor wà gebeurt 'r? Aoi mos mè z'n vrouw 'n paor daechies gaon lozjeere bij familie. Daerom vroeg tie an z'n buurman Pleun (zô hiettende die): "Wil jij 's aeves m'n knijne wat te vrete geve?" "Bèjaot joh, dà doe 'k wel voor ie." "Mooi, vast bedankt", zee Aoi. D'n dag voordat Aoi weer trug zou komme, zat Pleun mè z'n vrouw 'n baksie te doen. Hij hoor z'n hond - zô 'n grôôte hedder, een felle joekel van 'n hond - an de achterdeur klaauwe. En wà denk ie? Staot daer dien hond met de Vlaomse reus in z'n bek. Harstikke dôd netuurlijk. Pleun riep z'n vrouw. "Jaontjie, kom 's gaauw. Mò je nou 's kijke, hêt die rothond die Vlaomse reus van Aoi-je dôd gebete. Wat momme daer nou an doen? Die gifkikker van 'n Aoi wor netuurlijk woest as tie dat ziet." "Pleun, kalmte kà je redde", zee Jaontjie. Luister nou mor naer mijn.

We neme dat knijn en vegen 'm goed schôôn - want dien hond van heulie had 'm deur de modder gesleurd - en leggen 'm dan in z'n hok. Dan denk Aoi dà z'n knijn an 'n rolberoerte is dôôd gegaon."

"Maaid", zee Pleun, "à 'k jou niet had en m'n sondasse pak niet, dan was 'k nievers." Zô gezeed, zô gedaen. De Vlaomse reus wier netjies in z'n hoksie gelege. Mor d'n volgenden dag komt Aoi thuis, lôp d'n tuin in en zie z'n Vlaomse reus dôôd in 't hok legge. "Hoe k-k-k-ken dat nou", stottert ie. "Eergistere is die Vlaomse reus dôôd gegaon en hè 'k 'm begraeve in d'n achtertuin. 't Was nied aandars."

Wat was t'r nou gebeurd? D'n hond van Pleune had dat knijn d'n volgenden dag opgegraeve. Dolgelukkig en kwispelstaertend vloog tie d'r mee naer huis, blij dat ie 'n prooi had voor Pleune!

Hartelijk dank meneer X. voor dut vermaokelijke verhaol.

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.